

Secció I. Disposicions generals

PRESIDÈNCIA DE LES ILLES BALEARS

6927

Llei 10/2016, de 13 de juny, per a la recuperació de persones desaparegudes durant la Guerra Civil i el franquisme

LA PRESIDENTA DE LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 48.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulg la següent:

LLEI

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 52/2007, de 26 de desembre, per la qual es reconeixen i s'amplien drets i s'estableixen mesures a favor de qui va patir persecució o violència durant la Guerra Civil i la dictadura per raons polítiques, ideològiques o de creença religiosa, va suposar un nou impuls legislatiu important en el reconeixement dels drets d'aquelles persones que no havien obtingut encara una reparació integral en tot el període democràtic. En concret, s'hi va establir el dret a la reparació moral i a la recuperació de la memòria personal i familiar, el dret a obtenir una declaració de reparació i reconeixement personal, el dret a prestacions, a pensions d'orfenesa i indemnitzacions i, així mateix, el dret a accedir a fons documentals dipositats en arxius públics.

Aquesta llei, a més, també preveu obligacions per als poders públics, en distints àmbits, entre els quals destaca tot el que envolta la localització de persones desaparegudes violentament durant la Guerra Civil i el franquisme. D'acord amb l'exposició de motius de la llei, es recullen diversos preceptes (articles 11 a 14) que, "atenent també en aquest àmbit una molt legítima demanda de no pocs ciutadans, que ignoren el parador dels seus familiars, alguns encara en fosses comunes, preveuen mesures i instruments perquè les administracions públiques facilitin, als interessats que ho sol·licitin, les tasques de localització, i, si escau, identificació dels desapareguts, com una última prova de respecte cap a ells".

Amb aquest objectiu, la Llei 52/2007 estableix que les administracions públiques competents facilitaràn la indagació, la localització i la identificació dels desapareguts; elaboraran i posaran a disposició dels interessats mapes de fosses; preservaran i protegiran els terrenys on es localitzen les fosses comunes; i regularan les activitats de localització i identificació de les restes de les persones desaparegudes. Aquesta regulació ha d'incloure l'autorització de prospeccions, la regulació de l'accés a terrenys que siguin de titularitat privada, l'establiment del procediment i de les condicions per recuperar, identificar i traslladar restes i, així mateix, l'autorització de les exhumacions que es practiquin.

A la comunitat autònoma de les Illes Balears no hi ha hagut un desplegament normatiu en cap aspecte de la Llei 52/2007. Aquest fet ha suposat la indefensió de nombroses famílies de desapareguts i de les associacions que les representen perquè, excepte en casos comptats, les institucions autonòmiques i locals no han assumit la seva obligació, com a administracions públiques, de facilitar la recerca dels desapareguts de la Guerra Civil i de la dictadura, davant la problemàtica específica que s'ha d'afrontar tant a l'hora d'indagar on són els desapareguts com en tot el procés d'intervenció d'una fossa comuna on es troben restes humanes. No es tracta de restes arqueològiques en el sentit estricte del terme sinó de restes de persones amb signes de mort violenta fa gairebé vuitanta anys, enterrades la majoria de forma clandestina en clots excavats en cementiris o a prop d'aquests, però també llençades a pous i avencs. En concret, es calcula que hi ha 56 fosses a Mallorca, Eivissa i Formentera, i queda per investigar si a Menorca n'hi ha fora dels cementiris.

Malgrat aquest buit jurídic, dues associacions, Memòria de Mallorca i el Fòrum per la Memòria d'Eivissa i Formentera, han realitzat els darrers deu anys aquesta tasca de forma voluntària i compromesa cercant prop de 2.000 persones que calculen que continuen desaparegudes en territori balear: han localitzat i coordinat els familiars dels desapareguts, han investigat el parador d'aquestes persones a partir de les dades que es tenen en els registres civils i arxius militars, han intentat localitzar les fosses arreu de Mallorca, Eivissa i Formentera, han sol·licitat una actuació conforme a la Llei 52/2007 als ajuntaments responsables dels cementiris on es troben aquestes fosses, han acudit als tribunals de justícia espanyols reclamant la investigació judicial de les desaparicions forçades a Balears i, fins i tot, han invocat la jurisdicció universal i han acudit a la justícia argentina, que està investigant les desaparicions forçades de la Guerra Civil i del franquisme a tot el territori espanyol.

Ho han fet amb rigor, amb la col·laboració ocasional de comptades administracions públiques, i sempre a partir d'una estreta relació amb les famílies dels desapareguts, per la qual cosa són una referència bàsica i imprescindible a l'hora d'aplicar aquesta llei per a la recuperació de persones desaparegudes durant la Guerra Civil i el franquisme. El Govern de les Illes Balears va signar un conveni amb Memòria de Mallorca el 2010 i un altre amb el Fòrum per la Memòria d'Eivissa i Formentera el 2011 per a l'elaboració d'un mapa de fosses a cadascuna d'aquestes illes, i ambdós foren presentats el 2011. Cap actuació pública no es va derivar d'aquests mapes: no s'ha incorporat el mapa balear al mapa

espanyol publicat pel Ministeri de Justícia ni s'ha procedit a la prospecció i la intervenció de cap fossa per part del Govern, i les famílies continuen sol·licitant la localització dels seus desapareguts però cap administració pública no ha assumit o ningú no li ha assignat aquesta competència.

Amb aquesta llei es pretén complir amb les obligacions que té Espanya amb les víctimes de les desaparicions de la Guerra Civil i del franquisme, i també amb els que són els seus familiars. El Grup de treball sobre desaparicions forçades, el Comitè sobre desaparicions forçades i el Relator especial sobre justícia transicional han posat de manifest que les mesures derivades de la Llei 52/2007 no representen una reparació adequada. És en aquest context que aquesta llei estableix que el Govern balear tindrà la competència en matèria de localització i identificació de persones desaparegudes violentament per raons polítiques, ideològiques i religioses, i de prospecció i intervenció en les fosses de la Guerra Civil i del franquisme en el territori balear, per quatre motius fonamentals.

En primer lloc, perquè és necessari actuar amb urgència, celeritat i eficàcia en matèria de desaparicions forçades. La urgència i la celeritat són essencials per l'edat avançada de molts dels familiars i testimonis que varen veure amb vida per darrera vegada les persones desaparegudes durant la Guerra Civil i la dictadura. L'eficàcia és bàsica per afrontar la recerca de les persones desaparegudes i no allargar més l'espera dels familiars. La fortalesa de la nostra democràcia es mesurarà per la capacitat de gestionar i solucionar de forma efectiva situacions com aquesta.

Només amb un procés institucional i coordinat des del Govern, i sempre amb una estreta col·laboració amb les associacions memorialistes i les administracions i institucions públiques, es garantiran l'eficàcia, la celeritat, la coherència i la responsabilitat necessàries per afrontar tot el procés de recerca dels desapareguts.

En segon lloc, perquè aquesta llei per a la recuperació de persones desaparegudes durant la Guerra Civil i el franquisme es planteja d'acord amb la consideració de les desaparicions forçades com a possibles crims contra la humanitat, i perquè és l'Estat (entès com un tot, incloent els governs centrals i autonòmics, els ajuntaments, l'administració de justícia i el conjunt d'administracions públiques) qui hauria d'investigar i aclarir aquests crims i, com a part de la investigació, procedir a l'exhumació de les restes localitzades en les fosses. Es recullen així les observacions dels òrgans internacionals que constaten que un estat no pot delegar en les famílies ni en les associacions aquesta tasca.

En tercer lloc, perquè decidir el destí de les fosses i respondre per les actuacions que s'hi realitzin és una responsabilitat dels poders públics en la qual s'ha d'atendre la voluntat dels familiars. En aquesta llei s'estableix que totes les fosses han de ser com a mínim localitzades, senyalitzades, protegides i preservades d'acord amb Llei 12/1998, de 21 de desembre, del patrimoni històric de les Illes Balears. La prospecció i la intervenció, als efectes d'investigar les circumstàncies en què es varen enterrar les persones que s'hi trobin, i d'identificar-les, dependran de si són viables o no i caldrà decidir quines s'intervenien. En aquesta tasca hi ha d'haver una resposta pública, hi ha d'haver una autoritat pública que assumeixi l'existència d'aquestes fosses, es comprometi a investigar qui hi ha en aquestes fosses, a posar tots els mitjans possibles a disposició d'aquesta investigació i, a més, a donar una explicació als familiars interessats en una exhumació quan aquesta no es pugui realitzar perquè no és viable, i procedir a una altra via de reparació com és la protecció i la identificació de la fossa segons el règim de la Llei de patrimoni de les Illes Balears.

Finalment, tampoc no es pot deixar tota aquesta responsabilitat en mans d'unes poques administracions locals perquè no totes tenen els mateixos recursos econòmics i personals a l'hora de procedir a investigar i exhumar les fosses, i perquè es deixaria la decisió a l'existència o no de la voluntat política i sovint personal de qui governa en un moment i en un lloc determinats. Això està causant ja greus discriminacions entre els familiars dels desapareguts, ja que en unes comunitats autònomes algunes despeses són sufragades pel govern autonòmic, en altres se subvencionen directament les associacions, en alguns municipis l'ajuntament s'hi implica i du la iniciativa de l'exhumació, i, en la resta de casos, no hi ha cap política pública que permeti dur endavant investigacions i exhumacions, i els familiars, a través de les associacions memorialistes, han acudit a una convocatòria de subvencions que es va paraitzar el 2011. A més, la repressió que va portar les persones desaparegudes fins a les fosses es va estendre a tot el territori de cada illa, de manera que aquestes persones "desapareixien" en un poble o ciutat i eren assassinades en un altre i després enterrades en aquest mateix poble o bé traslladades a un altre. Pràcticament tots els municipis tenen residents desapareguts enterrats a fosses repartides pel territori de les Illes, i, encara que en el seu àmbit municipal no hi hagi cap fossa comuna, estan interessats en la localització dels seus residents desapareguts, d'aquí la necessitat de donar-hi una resposta comuna i coordinada des del Govern.

Tot i que en aquesta llei es parteix de la premissa que les exhumacions s'han de practicar en l'àmbit judicial i que el procediment judicial ja regula com fer-ho, el nombre de persones inhumades en una mateixa fossa, el temps transcorregut des de les desaparicions i la necessitat d'aplicar tècniques arqueològiques i històriques, aconsellen l'adopció de protocols interdisciplinaris que contemplin les desaparicions, no com a simples fets històrics o arqueològics, sinó com a fets criminals, i que siguin aplicats per equips multidisciplinaris que tractin els familiars com a víctimes del delictes i les fosses, així com els cossos que s'hi trobin, com a proves del delictes. Cal garantir, així, l'assistència psicològica i mèdica als familiars abans, durant i després del procés d'exhumació i protegir els testimonis d'amenaçes i coaccions a l'hora de localitzar les fosses. En aquesta llei es preveu, per aquest motiu, l'elaboració d'un protocol balear que delimitarà el procediment i les autoritats competents des de l'inici fins al final de les exhumacions i que recollirà les especificitats d'aquest procés, de forma coordinada amb el protocol de caràcter estatal establert en la Llei 52/2007. Així mateix, es preveu la compareixença del Govern davant la Fiscalia per denunciar la troballa de restes humanes amb signes de violència en fosses de la Guerra Civil i de la dictadura.

Aquesta llei no diferencia les fosses ni per l'origen de la repressió ni tampoc per l'origen o la condició de combatent o civil de les persones enterrades. Els combatents morts en acció durant la Guerra Civil havien de ser cercats i enterrats o incinerats (convenis de Ginebra de 1906 i 1929), prèvia identificació si era possible, i l'Estat tenia l'obligació de protegir els llocs d'inhumació com a sepultures, com es va fer en els països europeus que poc després de la Guerra Civil espanyola visqueren la Segona Guerra Mundial. Pel que fa als civils desapareguts, a la zona rebel no es varen exhumar les fosses de civils represaliats mentre, en canvi, sí es procedí a l'exhumació de fosses en zona republicana.

S'aprova aquesta llei amb el convenciment que arriba tard per a centenars de persones que mai no podran ser identificades ni trobades, perquè s'han destruït fosses i s'han perdut per a sempre documents i testimonis, i també per a molts dels familiars més directes dels desapareguts, que han mort esperant recuperar les restes dels seus pares, germans i fills. La generació dels néts és la que va prendre el relleu el 2005 a Mallorca, i el Govern de les Illes Balears complirà amb aquesta llei, respondrà davant aquests ciutadans i cercarà els desapareguts de la Guerra Civil i del franquisme. L'objectiu d'aquesta llei és fer una passa més en el reconeixement i la memòria dels que varen patir la violència per raons ideològiques, polítiques o religioses, i varen ser víctimes de la Guerra Civil i el franquisme, de manera que s'avanci en la reconciliació, la concòrdia i la justícia, en el respecte del pluralisme i en la defensa pacífica de les idees.

Article 1

Objecte

L'objecte d'aquesta llei és:

- a) Determinar la competència del Govern de les Illes Balears en la localització i la identificació de les persones desaparegudes violentament per raons d'ideologia, polítiques i religioses, durant la Guerra Civil i la dictadura franquista a les Illes Balears i, si és possible, la recuperació i la identificació de les seves restes.
- b) Protegir i preservar les fosses de la Guerra Civil i de la dictadura franquista en col·laboració amb els ajuntaments i els consells insulars.
- c) Establir les pautes per a la regulació de les activitats de localització, identificació i senyalització de fosses i llocs on es varen produir morts violentes per raons d'ideologia, polítiques i religioses de la Guerra Civil i la dictadura franquista en el territori de la comunitat autònoma de les Illes Balears i, si és possible, la seva exhumació.

Article 2

Definicions

Als efectes d'aquesta llei:

- a) Són persones desaparegudes aquelles desaparegudes en campanya, en captivitat o de manera forçada a les Illes Balears en relació amb la Guerra Civil i la dictadura franquista i de les qual no se'n coneix el parador o no se n'ha recuperat el cos.
- b) S'entén per desaparició forçada l'arrest, la detenció, el segrest o qualsevol altra forma de privació de llibertat de persones per part dels poders públics o d'organitzacions polítiques o sindicals o amb la seva autorització, suport o aquiescència, seguit de la negativa a admetre aquesta privació de llibertat o a donar informació sobre el destí o el parador d'aquestes persones, amb la intenció de deixar-les fora de l'empara de la llei.
- c) Una fossa és un lloc d'enterrament, creat de forma artificial o aprofitant un accident natural, que no ha tingut el tractament funerari habitual perquè és el resultat d'execucions extrajudicials, sumàries o arbitràries vinculades amb desaparicions forçades, crims de guerra i crims contra la humanitat, independentment de l'origen de la repressió que han patit les persones que s'hi troben enterrades.

Article 3

Cens de persones desaparegudes

1. El Govern de les Illes Balears, en col·laboració amb altres administracions públiques, institucions o entitats privades, elaborarà un cens de persones desaparegudes i dels seus familiars que contendrà les dades necessàries per permetre la localització i, si escau, la identificació de les persones desaparegudes.

2. La inscripció de persones desaparegudes es farà a instància de:

- a) Les persones que han estat els seus cònjuges, les que hi han estat vinculades per una relació de convivència anàloga a la conjugal, els descendents directes i els parents consanguinis per adopció.
- b) O les entitats públiques o entitats associatives entre les finalitats estatutàries de les quals s'hi incloguin la recerca de desapareguts,

la recerca històrica o la defensa dels drets humans.

3. El Govern adoptarà les mesures tècniques i organitzatives necessàries per garantir la protecció de dades de caràcter personal dels familiars de desapareguts associades al cens de persones desaparegudes d'acord amb la normativa vigent i les emprarà per al compliment dels objectius d'aquesta llei.

Article 4

Mapa de fosses

1. El Govern de les Illes Balears, en col·laboració amb altres administracions públiques, amb institucions i amb les associacions i entitats privades sense afany de lucre entre les finalitats estatutàries de les quals s'hi inclogui la recerca de desapareguts o la recerca històrica, elaborarà i posarà a disposició de totes les persones interessades mapes de les zones del territori de les Illes Balears on es localitzin o, d'acord amb les dades disponibles, es presumeixi que es poden trobar restes de víctimes desaparegudes.

2. Es trametran aquests mapes al ministeri competent perquè siguin inclosos en el mapa integrat de tot el territori espanyol d'acord amb l'article 12 de la Llei 52/2007, de 26 de desembre, per la qual es reconeixen i s'amplien drets i s'estableixen mesures a favor de qui va patir persecució o violència durant la Guerra Civil i la dictadura.

3. El Govern publicarà oficialment i actualitzarà anualment els mapes de fosses en col·laboració amb les institucions i les entitats que li subministrin informació.

Article 5

Actuacions sobre les fosses de la Guerra Civil i de la dictadura franquista

1. El Govern, mitjançant la Comissió tècnica creada en aquesta llei, analitzarà les possibilitats tècniques d'intervenció en les fosses de la Guerra Civil i de la dictadura franquista amb l'objectiu de cercar i identificar les restes de persones desaparegudes i n'emetrà un informe tècnic que farà públic i presentarà als familiars i representants de les persones desaparegudes.

2. En cas que no sigui tècnicament viable la intervenció d'una fossa, el Govern emprendre les mesures necessàries per preservar-la legalment, senyalitzar-ne la localització i el perímetre i identificar-hi amb una placa commemorativa les persones que presumptament s'hi troben enterrades, en col·laboració amb les administracions públiques afectades.

Article 6

Preservació de les fosses

1. Una vegada es localitzin les fosses sobre el terreny i se'n procedeixi a la senyalització, el Govern instarà els consells insulars competents a iniciar l'expedient de declaració de les fosses com a béns d'interès cultural o béns catalogats segons les circumstàncies de cada fossa i prenent en consideració l'informe de la Comissió tècnica del Govern en el termini de sis mesos.

2. Així mateix, en finalitzar la intervenció en una fossa i l'exhumació de les restes que s'hi hagin descobert, el Govern instarà el consell insular competent a iniciar l'expedient de declaració de la fossa com a bé d'interès cultural o bé catalogat prenent en consideració l'informe de la Comissió tècnica del Govern en el termini de sis mesos.

3. Els ajuntaments afectats col·laboraran amb el Govern i els consells insulars en la preservació de les fosses i facilitaran la informació necessària per a la seva protecció d'acord amb la Llei 12/1998, del patrimoni històric de les Illes Balears.

Article 7

Intervencions en les fosses de la Guerra Civil i de la dictadura franquista

1. El Govern adoptarà un protocol específic per a la localització i l'excavació de les fosses contemplades en aquesta llei que tindrà en compte l'especial protecció requerida del lloc i de les restes humanes localitzades, la necessitat de comptar amb especialistes forenses durant tot el procés d'exhumació de les restes i la consideració de les fosses com a proves d'execucions extrajudicials, sumàries o arbitràries vinculades a possibles desaparicions forçades, crims de guerra i crims contra la humanitat als efectes de la seva investigació judicial, conformement amb la legislació vigent.

2. En tot cas, es considerarà que els familiars de les persones desaparegudes són víctimes de desaparició forçada i se'ls garantirà assistència psicològica durant el procés d'intervenció de les fosses i d'exhumació de les restes.
3. Els familiars de les persones desaparegudes decidiran el destí de les restes localitzades en les fosses intervingudes, i les administracions públiques en facilitaràn la inhumació legal.
4. El Govern, mitjançant la Comissió tècnica creada en aquesta llei, decidirà el destí de les restes localitzades en les fosses intervingudes que no siguin identificades o que, en cas de ser-ho, no siguin reclamades per cap familiar, que seran tractades amb humanitat i inhumades.

Article 8

Comissió tècnica de desapareguts i fosses

1. El Govern de les Illes Balears crearà una comissió tècnica de desapareguts i fosses a la conselleria competent en matèria de recuperació de la memòria històrica i democràtica, que tindrà les següents funcions:

- a) Elaborar el cens de persones desaparegudes, en col·laboració amb administracions, universitats, institucions i entitats privades que li subministrin informació i estudis al respecte, i vetllar per la protecció de les dades personals incloses en aquest cens.
- b) Elaborar el mapa de fosses de les Illes Balears, en col·laboració amb administracions, universitats, institucions i entitats privades que li subministrin informació i estudis al respecte, posar-lo a disposició pública i del ministeri competent i actualitzar-lo anualment.
- c) Organitzar i coordinar un pla anual de senyalització, prospecció i intervenció de les fosses, en col·laboració amb administracions, institucions i entitats privades.
- d) Elaborar informes preceptius sobre la viabilitat de l'exhumació de les fosses i presentar propostes per a la seva senyalització, prospecció i intervenció atenent les condicions de cada fossa, l'opinió de l'ajuntament implicat i la voluntat de les famílies afectades.
- e) Elaborar un protocol específic d'actuació en exhumacions de víctimes de la Guerra Civil a les Illes Balears.
- f) Dirigir i dur a terme intervencions en les fosses, en col·laboració amb els consells insulars i els ajuntaments afectats.
- g) Garantir la custòdia de les restes trobades, coordinar, dirigir i responsabilitzar-se de la devolució de les restes identificades a les famílies de les persones desaparegudes i, així mateix, del destí de les restes no identificades o no reclamades per cap familiar.
- h) Vetllar per la incoació d'expedients sancionadors per part dels consells insulars contra els responsables d'infraccions contra les fosses protegides com a béns d'interès cultural o béns catalogats.

2. Les despeses derivades de les actuacions descrites en aquesta llei d'aquestes actuacions seran a càrrec del Govern de les Illes Balears, d'acord amb el pla anual elaborat i les disponibilitats pressupostàries. Les altres administracions, institucions públiques i entitats privades podran col·laborar-hi econòmicament a través dels convenis o acords que es puguin establir.

3. La composició de la Comissió serà la següent:

- a) Un delegat o una delegada de la conselleria, que serà la persona que coordinarà i dirigirà la Comissió i representarà la conselleria competent davant les institucions, administracions i entitats privades que desenvolupin les tasques relacionades amb aquesta llei.
- b) Un o una representant per cada consell insular.
- c) Cinc professionals i acadèmics o acadèmiques de reconegut prestigi en els camps de l'arqueologia, l'antropologia física, la medicina forense, la història contemporània i el dret, respectivament, a proposta de les entitats que desenvolupen les tasques relacionades amb aquesta llei.
- d) Dues persones en representació de cada entitat que inclogui el desenvolupament de les activitats regulades per aquesta llei entre les seves finalitats estatutàries.
- e) Dos i/o dues representants de la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears (FELIB) atès que els ajuntaments són competents en matèria de cementeris.

4. La Comissió actuarà com a òrgan col·legiat, elaborarà el seu propi reglament i s'hi regirà quant a organització i funcionament.

5. La Comissió es regirà pels principis d'interès públic, agilitat, rigor, professionalitat, interdisciplinarietat i respecte als drets humans i als interessos de les persones afectades.

Article 9

Accés als espais i terrenys afectats per les actuacions de localització, recuperació i identificació de restes de persones desaparegudes

1. La realització de les activitats de localització i eventual identificació o trasllat de les restes de persones desaparegudes es declara d'utilitat pública i interès social, a l'efecte de permetre, si escau, i d'acord amb els articles 108 a 119 de la Llei d'expropiació forçosa, l'ocupació

temporal dels terrenys on hagin de realitzar-se.

2. Per a les activitats determinades a l'apartat anterior, les autoritats competents autoritzaran, excepte causa justificada d'interès públic, l'ocupació temporal dels terrenys de titularitat pública.

3. En el cas de terrenys de titularitat privada, el Govern sol·licitarà el consentiment dels titulars de drets afectats sobre els terrenys en què es trobin les restes. Si no s'obtingués aquest consentiment, el Govern podrà autoritzar l'ocupació temporal, sempre després de l'audiència als titulars de drets afectats, tenint en compte les seves al·legacions i fixant la corresponent indemnització a càrrec dels ocupants.

Article 10

Crims contra la humanitat i compareixença del Govern davant els òrgans judicials

Pel caràcter massiu o sistemàtic que presenti la troballa de restes humanes amb signes de violència en les fosses de la Guerra Civil i de la dictadura franquista, el Govern, directament o a través dels seus serveis jurídics, denunciarà davant Fiscalia l'existència d'indicis de la comissió de possibles crims contra la humanitat de naturalesa imprescriptible i efectes permanents, conformement amb la legislació vigent.

Article 11

Col·laboració amb altres governs i amb entitats fora del territori balear

El Govern signarà convenis de col·laboració amb altres comunitats autònomes, amb el Govern espanyol i amb entitats públiques i privades per a la indagació, la localització i la identificació de persones de Balears desaparegudes violentament per raons ideològiques, polítiques o religioses fora del territori de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Article 12

Memòria anual

La Comissió tècnica haurà d'elaborar anualment una memòria d'activitats que dipositarà al Parlament de les Illes Balears així com a la Presidència de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Disposició transitòria

Reglament

La Comissió tècnica elaborarà el seu propi reglament en el termini d'un mes des de la seva constitució.

Disposició final primera

Normativa supletòria

En tot allò no regulat en aquesta llei i en les disposicions que la desenvolupin seran aplicables la Llei 52/2007, de 26 de desembre, per la qual es reconeixen i s'amplien drets i s'estableixen mesures a favor de qui va patir persecució o violència durant la Guerra Civil i la dictadura, i la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del patrimoni històric de les Illes Balears.

Disposició final segona

Desplegament normatiu

El Govern aprovarà les disposicions necessàries per desplegar i aplicar el que estableix aquesta llei.

Disposició final tercera

Entrada en vigor

Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà de publicar-se al *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Per tant, orden que tots els ciutadans guardin aquesta llei i que els tribunals i les autoritats als quals pertoqui la facin guardar.

Palma, 13 de juny de 2016

La presidenta

Francesca Lluch Armengol i Socias

